

“Broseta seria un bon candidat a l’alcaldia? Que ho diga Alarte”

Albero, Gómez Navarro, Lerma, jo... Un nomenament de ministres també implica un compromís. I féu l’A3, tret de 30 quilòmetres, però la gent només parlava de què faltava per fer... Tant Zapatero com Felipe han connectat molt amb el PSPV. Recordeu la connexió de Felipe amb els socialistes valencians, que era molt forta. Omplia la plaça de bous, feia gust de sentir-lo parlar i la gent deia que havia de venir-hi més. Sempre que l’hem cridat, s’ha posat a la primera línia d’eixida.

—Què us semblen els inicis de Salvador Broseta a la secretaria general de l’agrupació municipal socialista?

—Hi ha una coordinació boníssima amb el grup municipal, som tot u. El tarannà de Broseta és diferent, i em genera il·lusió veure tanta gent jove a l’executiva. Això no vol dir que els més grans haguem d’estar apartats, però.

—Si opteu per no continuar, Salvador Broseta seria un bon candidat a l’alcaldia?

—Això, que ho diga Alarte i el partit, jo no hi entre. Jo no puc dir res. Ací, “qui en la lleva, la entien”. A més, Zapatero diu que no parlem d’aquestes coses fins després de la presidència europea.

—El grup municipal pot ser més operatiu que no és?

—La feina sempre es pot millorar, però sovint falla la comunicació. No m’agrada parlar de Canal 9, pero ens costa de transmetre allò que fem. Han de passar esdeveniments com el del Cabanyal perquè la gent visualitze la nostra feina. Tenim un projecte de ciutat magnífic, la via verda, però costa que la gent ens perceba com a alternativa. El PP ha convençut molts ciutadans que ells defensen millor que ningú els interessos dels valencians. Han tingut molta habilitat a fer veure que les coses bones vénen d’ells, i les dolentes, dels socialistes. La gent sovint es deixa enlluernar per esdeveniments que són com el fum.

—Heu parlat de Canal 9. Quan fou l’última volta en què hi vau eixir?

—Em pense que fou de costat.

—Amb declaracions, vull dir.

—No, amb declaracions... Uf, amb declaracions... Crec que mai. No us ho puc dir. És la invisibilitat absoluta. Malgrat tot, no podem lamentar-nos, i per això tinc la meua web, i per això el partit n’ha obert una altra, arreglamibarrío.com. Hem d’esforçar-nos més i millor, ara que la gent comença a percebre els trets autoritaris de Barberà. De la mare protectora, de la patrona que semblava ser, res no en queda. Ha votat contra de retirar els honors de la ciutat a Franco, vol destruir el Cabanyal, no té un pla turístic estratègic, València no figura a la xarxa de ciutats innovadores, ni té escoles públiques infantils, etc. I ella es nega a donar-ne explicacions.

—La feina d’oposició municipal és tan poc agraiada com sembla, o penseu que aquestes mancances us farien guanyar vots, si optàreu de nou a l’alcaldia?

—Aquesta feina ha de tenir una recompensa a les urnes.

—Milloraríeu el resultat del 2007?

—N’estic absolutament segura. Tant jo com qualsevol candidat socialista que puga presentar-se.

—Si us demanaren que escollíreu entre continuar al Senat o a l’Ajuntament, amb què us hi quedaríeu?

—No, no us ho diré. Formar part del Senat amb un govern socialista és una cosa molt agradable, i a l’Ajuntament, a l’oposició, hi aprens molt i prens unes dosis ben bones d’humilitat.

—Quan aneu cap a Madrid penseu “quin goig”, i quan torneu cap a València, “quin drama”?

—No, ja us dic que a l’oposició aprens moltes coses. I al Senat, perdem més votacions que no sembla, no hi tenim majoria. En un moment de crisi econòmica tan dura, caldria un gran pacte per a eixir de la crisi i per a crear ocupació.

—Us presentaríeu a l’alcaldia i cediríeu el testimoni de portaveu a un regidor més jove a mitjan legislatura, tot mantenint la plaça de senadora? Un relleu a l’estil Clos-Hereu, vaja.

—Allà van fer-ho al govern. És una petita diferència [riu].

—Acabem. Us agrada més dir que sou socialista valenciana o del PSPV?

—Sóc una socialista valenciana, i el socialisme és internacional. Els noms, no importen tant com sembla. Allò que importa és reunir més gent i treballar més bé.

Secretari general del PSPV-PSOE a la ciutat de València. Sembla un reptre molt gran, portes enfora...

—I ho és. Portes endins, també ho sembla. Les dades electorals són objectives: de 33 regidors, el PP en té 21, i el PSPV-PSOE, 12. El reptre és guanyar les eleccions, les del maig del 2011. Tenim poquet temps, però tota la il·lusió del món.

—Heu passat de sis agrupacions a disset, cadascuna amb el seu secretari. Com que no guanyeu a cap dels 88 barris, qui un dia obtinga més vots que el PP al seu districte, serà el rei.

—Abans guanyàvem a molts dels barris i a molts dels districtes. Hem de tornar a aconseguir que la major part de la ciutadania es fixe en nosaltres i ens faça confiança. No seria una cosa inèdita.

—El vostre districte, Pla del Real, és dels més adversos. Com convencereu els veïns que és millor votar el PSPV? L’únic projecte de ciutat sembla que és el de Rita Barberà.

“Cal que el grup municipal treballe molt més”

Acaba de complir cent dies com a secretari general del PSPV-PSOE a la ciutat de València. Salvador Broseta, de 37 anys, aspira a concretar l'oposició a Barberà en “tres idees molt clares” i no es marca cap repte a l'hora d'augmentar la militància.

—De cap manera. De fet, el seu començament a ser un projecte esgotat.

—Fa anys que el PSPV diu això, i la gent no s'ho creu o no s'ho vol creure.

—Jo no ho havia sentit mai. Ara sí que hi ha la sensació de projecte esgotat. Jo, que signaria gran part dels programes

electorals amb què hem concorregut a les eleccions anteriors, veig que mai no hem prioritzat dues, tres, quatre o cinc idees. Idees molt clares, com per exemple —tot i que encara no n'hem parlat— fer una illa de vianants al centre de la ciutat. Sempre hem tingut molt bones idees, però mai

no les hem concretades en tres de molt clares. És per ací, per on hem d'anar.

—Us ho demane d'una altra manera: com es pot fer veure a la gent que, més enllà del “què n'està, de bonica, València!”, hi ha tot de qüestions irresoltes que afecten la qualitat de vida?

—Estic d'acord que València és una ciutat bonica. De fet, ho és més ara que no fa quinze anys o vint, com qualsevol ciutat d'Espanya, del País Valencià, d'Europa i probablement del món... Només caldria! Però en divuit anys d'alcaldesa, Rita s'ha limitat a desenvolupar mesures previstes en temps dels socialistes, i ara es troba que no té cap idea nova. No té idees, Rita, i València en necessita de noves. Rita no té gens d'imaginació, i València en necessita. Aquesta ciutat tan bonica, amb aquest clima únic i un entorn mediterrani meravellós, no pot ser víctima de Rita. I només que parles una mica amb els veïns, ho detectes de seguida, floreix la ciutat dual: la contaminació lumínica, l'excés de trànsit, els problemes dels serveis de transport públic... Fa uns dies, durant la visita a les obres de l'estació provisional de l'AVE, davant el ministre José Blanco, Rita Barberà va haver de reconèixer que es tractava d'una estació digníssima. És aquesta, la València que volem els socialistes. Aquests són els grans esdeveniments que nosaltres volem, no aquells que duren tres dies i prou, i que tan sols fan gaudir uns pocs.

—La Copa de l'Amèrica és un gran esdeveniment d'aquest segon tipus?

—Sí.

—Parlem de qüestions internes. Jorge Alarte va marcar-se el repte de doblar la militància al cap i casal. Fa vora un any que caldria haver iniciat aquest procés, però fa l'efecte que fins i tot heu perdut afiliats. Només té carnet socialista un de cada 440 ciutadans. Us heu marcat cap termini?

—L'objectiu no era doblar la militància, sinó augmentar-la...

—...El secretari general de país va dir que cada militant n'havia de dur un de nou. Com passa a les estructures piramidals tan famoses, vaja...

—[Riu.] En aquest cas, millor que cadascun en duga tres o quatre i no sols un! Si fora tan fàcil, ja en tindríem 8.000, de militants... Però no és una qüestió de més militància o de menys: a la majoria d'Europa la gent s'implica menys que no ací,

fins i tot en països on governa l'esquerra. Sobretot importa tenir projectes nous i importants. És clar que com més militants, millor, i és això que fem. Val a dir, també, que València ha estat la primera gran ciutat en què el PSOE ha adoptat l'estructura per districtes, la recomanada per la direcció federal, i no ha estat cap trauma: tenim més militants que ara fa un any. I no vull parlar de xifres, només de feina, feina i feina.

—Moltes agrupacions no tenen local propi. La comissió delegada, que va regir el PSPV local durant un any, no va tenir prou temps per a llogar-ne? Tampoc no heu pensat d'obrir una oficina ciutadana centrada on la gent vaja a queixar-se o a demanar coses?

—[Riu.] La gent pot venir ací [a la seu del PSPV-PSOE, al carrer de Blanqueres], a dir-nos tot allò que vulga.

—No hi veig cues, precisament. Potser entenen que ací només hi ha despatxos, que no ateneu els ciutadans.

—Sí que n'hi vénen. I no sols a preguntar, també a afiliar-se. La gent sap que, als socialistes, ens trobarà al carrer de Blanqueres. I el PP? Tret de la seu del carrer de Quart, quina més tenen?

—La de l'Ajuntament, la de la Diputació, la de la FVMP...

—[Riu.] Això no són seus del PP...

—...I tant, si ho són! Per a guanyar eleccions, no els en calen més. A vosaltres, potser sí...

—Cada dia rep ciutadans que m'expliquen els seus problemes. Cada dia. I jo, que visc prop de la seu del PP del barri de l'Exposició, sempre la veig tancada!

—La comissió delegada va fer entrevistes als militants, a fi de conèixer-los millor. N'heu llegit els informes? El vostre afiliat tipus té una edat mitjana tan avançada com sembla?

—No. El nostre militant mitjà no existeix com a tal. Hi ha homes i dones, de ben joves i de més de 90 anys... Hi ha de tot, com a l'executiva de la ciutat, on la mitjana d'edat és de 42 anys. N'hi ha de 20, de 40 i de més de 50.

—Fa l'efecte que el partit no lliga amb la societat civil. Teniu inventariat l'associacionisme de la ciutat? Teniu previst de reunir-vos amb tothom?

—El meu primer acte com a secretari general va ser un sopar de l'aniversari de l'Associació de Veïns de Benimaclet, i el primer acte de l'executiva nova fou un homenatge als representants veïnals de

“La Copa dura tres dies i només fa gaudir uns pocs. No és el tipus de gran esdeveniment que volem al PSPV”

València dels anys 60 ençà. Hi estic del tot implicat, des del primer dia.

—I com us coordineu amb l'equip municipal, de què no formeu part? Examineu la feina de cada regidor?

—Açò ho hem fet sempre. La relació és magnífica, i la coordinació, absoluta. A totes les reunions de la nostra executiva hi ha un punt de l'ordre del dia que insta a parlar de la feina del grup municipal. En fem una avaluació contínua.

—Com al col·legi.

—Sí, com al col·legi. I, de fet, Carme Alborch presideix el partit a la ciutat. Per dir-ho gràficament: tots som el mateix.

—Doncs hi ha la percepció que el grup municipal és poc operatiu, que la trentena de persones que el conformen —entre regidors i assessors— haurien de fer molta més oposició que no fan. A la llista del 2011 fareu neteja, de fet.

—Jo no tinc aquesta percepció de què parlem. El nostre grup treballa, i molt, però costa de transmetre als mitjans tot allò que fa. Del 1995 ençà, hem augmentat de deu punts la confiança dels ciutadans, però això no és prou. Teniu raó, caldria treballar molt més, però hi ha una feina sostinguda en el temps, de fa anys. Ara bé, cal treballar més, hi estic absolutament d'acord. Hem d'anar per feina i treballar molt més. I aquesta és una responsabilitat del grup, de l'executiva i del partit, de cadascú en la seua mesura.

—Potser alguns no s'esforcen prou perquè es deprimeixen, en veure que lluny que tenen el poder municipal.

—O hem de treballar amb més efectivitat. No sols és una qüestió de quantitat de feina —sempre es pot treballar més, encara que ja es treballa molt—, sinó que cal treballar de manera més efectiva.

—Clementina Ródenas l'any 1991; Aurelio Martínez, el 1995; Ana Noguera, el 1999; Rafael Rubio el 2003, i Alborch, el 2007. No heu repetit candidat des que Barberà és l'alcalde. Trencareu aquest vici? Seria arriscat

no fer-ho, ateses les circumstàncies, amb un PSOE que perd força?

—És evident que el socialisme valencià viu un temps de canvi. El partit canvia, com també les maneres de fer les coses. El temps per a parlar de candidats, però, vindrà a partir de l'estiu. Sobretot perquè ara hem aconseguit una cosa nova: som nosaltres, que marquem l'agenda municipal. El PP ix a respondre les nostres propostes per un model urbanístic nou, amb el Cabanyal com a màxim exponent.

—Joan Calabuig, lermista de l'executiva d'Alarte, pot ser el candidat?

—Qualsevol militant progressista pot ser el candidat. Però ara només ens preocupen els problemes de la ciutat.

—Seria dolent per al PSPV-PSOE que Joan Ribó liderara la llista municipal conjunta de Bloc i Iniciativa?

—No, en absolut. És una opció més.

—Seria bo per al PSPV-PSOE que Rita Barberà no repetira? Posem per cas que relleva Francisco Camps al número 1 a les Corts.

—No em preocupa, en absolut. Només em preocupa allò que fem els socialistes valencians.

—La premsa conservadora critica la poca implicació del president Zapatero amb València. Quan fou l'última vegada que visità la ciutat —i no s'hi valen els mitjans—? Ho recordeu?

—Amb ell és quan més inversions del govern central ha rebut aquesta ciutat.

—Aleshores aspira a ser màrtir, perquè la majoria troba que és el dimoni.

—La qüestió no és si ve poc o molt, la qüestió és la seua preocupació per València. I de tots els presidents que mai ha tingut Espanya, ell és qui més se n'ha preocupat, qui més hi ha invertit.

—El 7 de febrer no va fer-se present ni una hora, a la inauguració de la 33a Copa de l'Amèrica. No fa de polític.

—Zapatero fa de polític les 24 hores.

—La política viu dels gestos.

—També són gestos. Però dels gestos, no vivim. El gest és el pla E, executat al 100% i que ha dut més de 100 milions d'euros a la ciutat. El pla Confiança, executat al 5%, ni un de sol. I a la inauguració de la Copa, el govern espanyol hi era magníficament representat pel secretari d'estat d'esport, Jaime Lissavetzky, que depèn directament del president.

Victor Maceda